

فصلنامه علمی پژوهشی بیهودشی و درد، دوره ۳، شماره ۲، زمستان ۱۳۹۱

آنستزی کودال در نوزاد ۲۵ روزه بد حال با تشخیص هیرشپرونگ و کاندید جراحی کلستومی و ایلئوستومی

فرنوش فرضی^{*}، مهرسیما عبداللهزاده^۱، امیر پیروز^۲، مهدی علیزاده^۳، امیرحسین فتحی^۳

۱- استادیار بیهودشی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۲- استادیار جراحی، فوق تخصص جراحی اطفال، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۳- دستیار بیهودشی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۲۸

تاریخ بازبینی: ۱۳۹۱/۶/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۴/۲۷

چکیده

با توجه به اینکه در نوزادان بد حال انجام بیهودشی عمومی همراه با خطرات گوناگونی می‌باشد استفاده از رژیونال آنستزی مزایای زیادی دارد. در این مطالعه عمل جراحی کلستومی و ایلئوستومی برای نوزاد ۲۵ روزه ترم که با تشخیص هیرشپرونگ به اتفاق عمل آورده شده بود و تعذیه ضعیف و اختلال الکتروولیتی داشته، پس از اصلاح اختلال الکتروولیتی نوزاد و اخذ رضایت از والدین بیمار و تشریح مزایای رژیونال آنستزی برای آن‌ها، تحت کودال آنستزی با مقدار واحد و با آرامبخشی کم، بیهودشی انجام گرفت، که در این بیمار ترخیص زودرس بعد از بھبود حال شیرخوار را به همراه داشت.

واژه‌های کلیدی: آنستزی کودال، نوزاد، هیرشپرونگ، کلستومی، ایلئوستومی

مقدمه

از طرفی رژیونال آنستزی در نوزادان بد حال کاندید جراحی، به طور گسترده‌ای به کار می‌رود. با این‌که استفاده از تزریق مقدار واحد کودال آنستزی برای جراحی‌های خارج شکمی شایع است، ولی مواردی از کاربرد آن جراحی‌های داخل شکمی در نوزادان بدهال گزارش شده است^(۱).

این روش در نوزادان کوچکتر از ۵۰-۶۰ هفته تزریق مقدار واحد یا به وسیله تعبیه کاتتر اپیدورال و تکرار مقادیر مداوم و تکراری انجام می‌شود^(۲).

گزارش مورد

بیمار نوزاد ۲۵ روزه ترم که وزن ۳ کیلوگرم داشته و حاصل سزارین با سن بارداری ۳۹ هفته و وزن موقع تولد ۲۸۰۰ گرم بود که به علت بدهالی و داشتن استفراغ مکرر

آنستزی کودال یکی از مقبول‌ترین روش‌های بلاک رژیونال در بیهودشی کودکان می‌باشد. این تکنیک اغلب به دنبال القاء بیهودشی با داروهای وریدی یا استنشاقی مورد استفاده قرار می‌گیرد و به عنوان یک روش کمکی برای بیهودشی عمومی، برای ایجاد بی‌دردی بعد از عمل و در جراحی‌های پایین شکم مثل هرنیورافی و سیستم تناسلی و اندام‌های تحتانی به کار می‌رود^(۳).

در مقالات مختلفی این روش بیهودشی برای مدیریت جراحی داخل شکمی نوزادان با ریسک بالا که سن موقع تولد پایین داشته و یا پره ترم بوده و وزن موقع تولد پائین داشته‌اند و حتی نواقص مادرزادی قلبی داشته و برای بیهودشی عمومی ریسک بالایی داشته‌اند به کار رفته است (۲،۳).

نویسنده مسئول: فرنوش فرضی، رشت، مرکز آموزشی درمانی الزهرا (س)، مرکز تحقیقات بهداشت باروری

ایمیل: farnoush_farzi@gums.ac.ir

غیر تهاجمی و دی اکسید کربن انتهای بازدمی برای نوزاد گذاشته شد و کاتر فولی برای ادرار و استتوسکوپ پره کور دیال برای نوزاد تعییه گردید. در طول عمل جراحی دی اکسید کربن انتهای بازدمی بیمار در محدوده ۳۱-۳۹ میلی متر جیوه، اشباع اکسیژن بیمار در محدوده ۹۰-۹۹٪ و ضربان قلب نوزاد در محدوده ۱۱۶-۱۴۲ متغیر بود.

با حفظ تنفس خودبخودی و قرار دادن ماسک صورت و اکسیژن با جریان ۳ لیتر در دقیقه، پروپوفول ۲۵ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه با هدف حفظ آرامبخشی و عدم حرکت نوزاد، برای دسترسی بهتر جراح تجویز شد با توجه به تغذیه ضعیف و احتمال هیپوولمی در طی عمل مجموعاً ۹۵ میلی لیتر دکستروز سالین (DW%۵ + N/S%۴۵) داده شد.

در طول عمل جراحی بخشی از انتهای روده باریک (ایلئوم ترمینال) و سکوم و کولون عرضی نوزاد برداشته شد و آناستوموز ایلئوکولیک انجام و برای نوزاد ایلئوستومی و کلستومی گذاشته شد.

۱۵ دقیقه قبل از اتمام عمل جراحی، تزریق پروپوفول قطع گردید. طول عمل جراحی ۷۵ دقیقه بود. نوزاد در انتهای عمل با نبض ۱۴۲ بار در دقیقه، اشباع اکسیژن ۹۶-۹۹٪ و با ریتم قلبی سینوسی به ریکاوری منتقل شد و پایش لازم برای کنترل آپنه اعم از پالسی اکسی متري و پایش قلبی تنفسی برای نوزاد ادامه یافت. گازهای خون شربانی اخذ شده در انتهای عمل جراحی نتایج زیر را داشت:

$\text{PO}_2 = ۱۳۲$

$\text{PH} = ۷/۳۸$

$\text{O}_2\text{sat} = ۹۸\%$

$\text{PCO}_2 = ۳۹$

$\text{HCO}_3 = ۱۹$

بلک موتور نوزاد بعد از ۲۰ دقیقه از انتقال به ریکاوری به طور کامل برگشت و قدرت عضلات نوزاد در حد قابل قبول بود. نوزاد به بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان (NICU) منتقل گردید در مدت ۵ روز مراقبت در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان، نوزاد نیاز به لوله گذاری آنسٹزی کودال در نوزاد بدھال...

و تغذیه ضعیف که از روز سوم بعد از تولد تشخیص داده شده بود و با شک به انسداد، بستری و بعد از بررسی اولیه ترخیص شده بود.

نوزاد در روز ۷ بعد از تولد به علت بی حالی و دیستانسیون شکم مجدداً بستری و با شک به انسداد و هیرشپرونگ به اتاق عمل آورده شد و تحت بیهوشی عمومی از روده‌ها نمونه برداری شد که در بافت‌شناسی ایلئوم بیمار rare ganglia like cell و در کولون عرضی نوزاد No ganglia گزارش می‌شود و هیرشپرونگ تأیید می‌شود.

۲ روز بعد از جراحی اولیه و رفع انسداد، مجدداً نوزاد با دیستانسیون شکم و عدم دفع مدفوع به اتاق عمل آورده شد. در معاینه اولیه نوزاد دهیدراته بوده، گریه‌های ضعیف و عدم تعادل الکترولیتی داشت و آزمایشات بیمار:

جدول ۱- مقادیر آزمایشگاهی نمونه خون و ادرار بیمار

BUN= 7	Na= ۱۳۱	Hb= ۱۲	BS= ۹۲
Cr= ۰.۴	K= ۳	Plt= ۲۶۹ × ۱۰۳	
ABG	PH= ۷.۴۳		
	Pco2= ۴۱.۸	Urine & blood culture	
	Hco3= ۲۷.۷	⇒ Negative	
	Po2= ۲۱۳		

قبل از اقدام به بیهوشی با همکاری متخصص محترم اطفال نوزاد هیدراته شد و اختلال الکترولیتی نوزاد اصلاح گردید. با توجه به بد حال بودن نوزاد، رژیونال آنسٹزی با تزریق مقدار واحد کودال برای وی در نظر گرفته شد.

با توجه به اینکه در مقالات قبلی در نوزادان بدحال با ریسک بالا، بوبیواکائین ۳۷۵٪ به کار رفته بود، ما نیز با همین غلظت اقدام به انجام مراحل کار نمودیم (۳).

در این نوزاد ابتدا ۶ میکروگرم فنتانیل داخل وریدی تجویز شد و سپس تکنیک بی‌حسی کودال با یک تزریق مارکائین ۳۷۵٪ با حجم ۳/۵ میلی لیتر در وضعیت لترال با سوزن سایز ۲۳ انجام شد.

پایش‌های قلبی، پالس اکسی متري، دما، فشارخون

۱۲۵٪ یا ۰/۳ میلی لیتر بر کیلوگرم در ساعت از محلول ۶۲۵٪ و در صورت نیاز به تکرار دوزهای نگهدارنده ۱/۰ تا ۰/۳ میلی لیتر بر کیلوگرم هر ۶-۱۲ ساعت از محلول ۲۵٪ یا ۱۲۵٪ داده می شود^(۱).

با توجه به اینکه توصیه منابع روی غلظت ۰/۲۵٪ می باشد ولی در مقالات مختلف مشاهده شده است که میزان ۳۷۵٪ آن در عین حال که ایمن بوده است، باعث شلی عضلانی مناسب در جراحی های شکمی شده و مقدار ۱ میلی لیتر بر کیلوگرم این غلظت سطح بی حسی مناسبی برای جراحی های داخل شکمی ایجاد کرده است^(۲). بنابرین در این تحقیق ما نیز از غلظت ۰/۳۷۵٪ بوبیواکائین برای ایجاد شلی مناسب عضلانی و دوز ۱/۲۵ میلی لیتر بر کیلوگرم از دارو را برای ایجاد سطح بی حسی مناسب استفاده کردیم^(۳).

طول اثر تزریق داروی بوبیواکائین در فضای ساب اراکنوئید بین ۸۴-۷۰ دقیقه گزارش شده است^(۴) ولی تزریق این غلظت دارو با این مقدار در فضای کودال می تواند آنستزی مناسبی به مدت ۱۵۰ دقیقه برای جراحی های پیچیده شکمی ایجاد کند^(۳). ما در این نوزاد زمان بازگشت بلاک موتور را بعد از ۹۵ دقیقه از تزریق به دست آوردیم که برای انجام این جراحی پیچیده، بلاک حسی و حرکتی مناسبی برای نوزاد ایجاد کرده بود و محدودیتی در انجام فرایند برای جراح نیز ایجاد نشده بود. از پروپوفول جهت آرامبخشی نوزاد استفاده کردیم. با توجه به اینکه احتمال عدم بسته شدن داکتوس آرتربیوزوس در نوزادان و خصوصاً نوزادان نارس بیشتر است و بسته شدن مکانیکال آن ۳-۲ هفته بعد از تولد رخ می دهد انجام رژیونال آنستزی با حفظ اکسیژن رسانی مناسب، نسبت به انجام بیهوشی عمومی در نوزادان ارجح است^(۱). از طرفی به علت عدم تکامل رتیکولوم سارکوپلاسمیک در سلول های عضلانی قلب نوزادان و پایین بودن ذخیره کلسیم قلب نوزادان، استفاده از

داخل تراشه پیدا نکرد. از ۱۲ ساعت بعد از عمل پریستالتیسم و تغذیه از راه دهان به مقدار کم شروع شد که همراه با بهبود وضعیت نوزاد بود. روند بهبود نوزاد تا انتهای روز پنجم در بخش مراقبت های ویژه نوزادان گزارش شد و نوزاد با حال عمومی خوب ترخیص شد.

بحث

در اکثر جراحی های انجام شده در نوزادان، کودال آنستزی به عنوان یک روش کمکی برای کنترل درد بعد از عمل برای انجام جراحی های اندام تحتانی، ناحیه تناسلی و خارج شکمی به کار می رود، اما گزارشاتی از استفاده موفق از این روش در جراحی داخل شکمی وجود دارد^(۱,۴). لذا ما در این بیمار با توجه به بدهال بودن نوزاد روش کودال آنستزی را برای انجام جراحی داخل شکمی به کار بردیم. میزان داروی مصرفی در رژیونال آنستزی با تزریق مقدار واحد کودال می تواند براساس زیر باشد:

۰/۵ میلی لیتر بر کیلوگرم برای بی حس کردن درماتوم های ساکرال، و ۱ میلی لیتر بر کیلوگرم برای بی حس کردن درماتوم های ساکرال و لومبار کافی است، و ۱/۲۵ میلی لیتر بر کیلوگرم حداقل بی حسی را در درماتوم های میدتوراسیک ایجاد می کند و اگر حجم بالای ۱/۲۵ میلی لیتر بر کیلوگرم داده شود، احتمال بلاک بالای T4 و نیاز به انتوباسیون و حمایت تنفسی می باشد^(۱). دوز اپیدورال لازم بوبیواکائین به عنوان انفوژیون مداوم در کودکان زیر ۴ ماه ۰/۲ میلی گرم بر کیلوگرم در ساعت می باشد. دوزهای توصیه شده برای مارکائین برای انجام اپیدورال آنستزی در کودکان به شرح زیر است:

بوبیواکائین محلول ۰/۲۵٪ با ۵ میکروگرم در میلی لیتر از محلول اپی نفرین $\frac{1}{200000}$ در کودکان زیر ۲۰ کیلوگرم دوز اولیه ۰/۷۵ میلی لیتر بر کیلوگرم و در زیر ۴ ماه انفوژیون مداوم ۰/۰ میلی گرم بر کیلوگرم در ساعت، ۰/۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم در ساعت از محلول

حدوداً ۱۶ سانتی‌متر برآورد شده بود که حجم لازم را ۳ میلی‌لیتر تخمین می‌زد.

انجام کودال آنستزی در کودکان نارس با سن بعد از لقاح کمتر از ۴۵ هفته که برای آپنه بعد از عمل ریسک بالایی دارند و این مشکل با بیهوشی عمومی افزایش می‌یابد، در نظر گرفته شده است که در ۲۵ کودک که کودال آنستزی برای جراحی هرنیورافی انجام شده است موردی از آپنه بعد از عمل مشاهده نگردیده است^(۶).

با توجه به عدم تکامل قلبی عروقی در نوزادان، خصوصاً نوزادان نارس و پره ترم و با توجه به مشکلات عدیدهای که در کنترل راه هوایی در نوزادان وجود دارد استفاده از رژیونال آنستزی در این گروه سنی مورد توجه خاص قرار گرفته است و با توجه به اینکه بهبود عملکرد و ترخیص زودتر نوزادان بعد از عمل جراحی و کاهش عوارض بیهوشی عمومی در این گروه سنی مشاهده می‌شود استفاده از رژیونال آنستزی در نوزادان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است ولی با توجه به مقدار و غلظت‌های مختلف مورد استفاده در منابع مختلف و نوع عمل جراحی و سطح حسی و حرکتی مناسب برای هر نوع جراحی، نیاز به بررسی و تحقیق بیشتر در مورد به دست آوردن مقدار و غلظت مناسب براساس سن و نوع عمل جراحی می‌باشد.

بیهوشی عمومی و گازهای هالوژنه باعث دپرسیون شدید میوکارد در آنها می‌شود، پس استفاده از روش‌های رژیونال آنستزی در این‌ها ارجح است^(۱). از طرفی با توجه به اینکه تکامل ریه‌های نوزادان و تشکیل آلوئول‌ها و شاخه‌های راه هوایی تا ۸ سالگی ادامه دارد و با توجه به بالاتر بودن کار تنفسی در نوزادان که ۳ برابر افراد بالغ است، نوزادان نسبت به افراد بالغ به هیپوکسی و افت درصد اکسیژن خون خون شریانی مستعدتر می‌باشند و حفظ راه هوایی با انجام کودال آنستزی مانع از این مشکلات خواهد شد^(۱).

در مطالعات انجام شده قبلی میزان موقیت این بلاک بالا بوده و ۹۸/۵٪ گزارش شده است و عوارض جانبی آن در ۷۰٪ موارد، ۰/۰۳٪ گزارش شده است^(۴). در یک مطالعه حجم مورد نیاز لوکال آنستیک را می‌توان برای انجام جراحی‌های بالای شکم با فرمول $V=D-13$ که در آن V حجم لوکال آنستیک مورد نیاز به میلی لیتر و D فاصله مهره C7 تا هیاتوس ساکرال به سانتی متر است به دست آورد و عدد ۱۳ ثابت است^(۵). این تحقیق نشان داد که با حفظ این معادله مناسب‌ترین آنستزی با بالاترین قدرت بلوك موتور و حسی برای انجام جراحی‌های بالای شکم در کودال آنستزی به دست آید^(۵). در این نوزاد فاصله C7 تا هیاتوس ساکرال

References

- Brenner L, Kettner SC, Marhofer P, Latzke D, Willschke H, Kimberger O, et al. Caudal anaesthesia under sedation: a prospective analysis of 512 infants and children. *Br J Anaesth* 2010; 104(6):751-5.
- Satoyoshi M, Kamiyama Y. Caudal anaesthesia for upper abdominal surgery in infants and children: a simple calculation of the volume of local anaesthetic. *Acta Anaesthesiol Scand* 1984; 28(1):57-60.
- Cucchiaro G, De Lagausie P, El-Ghonemi A, Nivoche Y. Single-dose caudal anesthesia for major intraabdominal operations in high-risk infants. *Anesth Analg* 2001; 92(6):1439-41.
- Bouchut JC, Dubois R, Foussat C, Moussa M, Diot N, Delafosse C, et al. Evaluation of caudal anaesthesia performed in conscious ex-premature infants for inguinal herniotomies. *Paediatr Anaesth* 2001; 11(1):55-8.
- Bernald J, Dalens. Regional Anesthesia in children. In: Miller RD. *Miller's Anesthesia*. 7th Edition, Philadelphia: Churchill living stone 2010; 2519-58.
- Parkinson SK, Little WL, Malley RA, Pecsok JL, Mueller JB, Whalen TV. Use of hyperbaric bupivacaine with epinephrine for spinal anesthesia in infants. *Reg Anesth* 1990; 15(2):86-8.

Caudal anesthesia in an ill neonate with Hirschsprung's disease in order to perform colostomy and ileostomy: A case report

Farnoush Farzi^{*}¹, Mehrsima Abdollahzadeh¹, Amir pirouz²,
Mehdi Alizadeh³, Amirhossein Fathi³

- 1- Assistant Professor of Anesthesiology, Guilan University of Medical Sciences
2- Assistant Professor of Surgery, Sub-Specialist Of Pediatrics Surgery, Guilan University Of Medical Sciences
3- Resident of Anesthesiology, Guilan University of Medical Sciences

Abstract

Considering the risk associated with general anesthesia in especially ill neonates (under 30 days of age), performing regional anesthesia in this group of patients would be of great benefit for the patients and the anaesthesiologists, simultaneously.

In this investigation, we performed caudal anesthesia in a 25 day neonate who had electrolyte imbalance and nutritional deficits, after informing the parents about the risk-benefit ratio of this procedure and taking an informed consent. He had to undergo illeostomy and colostomy prior to definitive surgery for Hirschsprung's disease. By using caudal anesthesia after electrolyte correction, the neonate underwent the surgical procedure and in this way, our patient had a rapid recovery with no serious side effect, fortunately.

Keywords: Neonate, Hirschsprung's disease, Colostomy, Iliostomy

---

Corresponding Author: Farnhoush farzi, Reproductive health research center-Alzahra educational-therapeutic center, rasht-iran

Email: farnoush_farzi@gums.ac.ir

... آنسئزی کوداں در نژاد بدمال